ای عبدالرحمن بن سمرة خواهان امارت نباش؛ اگر با درخواست و تقاضای آن، امارت و فرماندهی به تو داده شود، با آن تنها خواهی ماند.

از عبدالرحمن بن سمرة رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم به او فرمود: «يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بنَ سمُرَةَ لاَ تَسْأَلِ الإِمَارَةَ، فَإِنَّكَ إِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ، وُكِلْتَ إِلَيْهَا وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا وإِذَا حَلَفْتَ عَلى يَمِينٍ، فَرَأَيت غَيرها خَيرًا مِنهَا، فَكَفِّرْ عَن يَمينِكَ وَأْتِ الَّذي هُو خيرٌ»: «ای عبدالرحمن بن سمره، هیچگاه خواستارِ امارت نباش؛ زیرا اگر بدون درخواست آن به امارت برسی، در امارت و فرماندهی از سوی الله یاری می شوی و اگر به درخواست خود به امارت برسی، با آن تنها می مانی - و از کمک و یاریِ الله عز وجل محروم می گردی .- و هرگاه بر انجامِ کاری سوگند خوردی و سپس خلافِ آن کار را بهتر دانستی، همان کار بهتر را انجام بده و کفّاره ی سوگندت را ادا کن».

[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم از درخواست امارت نهی کرده است زیرا هرکس با درخواست خود به آن دست یابد، به دلیل اشتیاق وی به دنیا و ترجیح آن به آخرت، رها شده و یاری نمی شود؛ این درحالی است که به هرکس بدون خواست وی امارت داده شود، الله متعال او را در این زمینه یاری می کند؛ و سوگند خوردن برای کاری، مانع خیر و خوبی نمی شود؛ با این توضیح که: چنانچه کسی که سوگند خورده، خیر و خوبی را در امری جز آنچه برای آن قسم یاد کرده ببیند، می تواند با کفاره دادن، از سوگندی که خورده رها شده و برای آن خیر اقدام کند.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3004